

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3054/2023. (II. 8.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.38.219/2021/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (Schüller Adrienn ügyvéd) eljáró indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.38.219/2021/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, a Budapest Környéki Törvényszék 105.K.703.279/2020/15. számú ítéletére, a Pest Megyei Kormányhivatal PE/GYAM/528-6/2020. számú végzésére és a Pest Megyei Kormányhivatal Nagykáta Járási Hivatala PE-10/GYAM/00010-4/2020. számú végzésére is kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, többszörösen megismételt eljárás során megállapított tényállás az alábbiak szerint összegezhető. Az indítványozók 2014. június 2. napján tartási szerződést kötöttek egy cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezett magánszeméllyel. A tartási szerződést ügyvéd készítette és ellenjegyezte, a szerződést a cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt álló személy gondnoka is aláírta, a szerződés megkötését megelőzően pedig a Nagykáta Járási Gyámhivatal a cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt álló magánszemélyt is meghallgatta.
- [3] A cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt álló magánszemély 2014. július 9. napján elhunyt, a tartási szerződést készítő ügyvéd pedig csak ezt követően, 2014. július 11. napján kelt és július 14. napján előterjesztett kérelemmel kérte a tartási szerződéshez a gyámhatóság jóváhagyását.
- [4] 1.2. A Pest Megyei Kormányhivatal Nagykáta Járási Hivatala 2014. július 24. napján kelt PE-10C/GYAM/949-16/2014. számú határozatával a jóváhagyást elutasította, arra hivatkozással, hogy a kérelem benyújtásakor a gondnokság alá helyezett személy már nem volt életben, és az elhunyt személy a továbbiakban már nincs kötve ahhoz a nyilatkozatához, amelyet még életében tett. Az indítványozók fellebbezése nyomán másodfokon eljáró Pest Megyei Kormányhivatal 2015. május 4. napján kelt PEC/001/1207-3/2015. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, az indokolást pedig azzal egészítette ki, hogy a tartási szerződés jóváhagyása iránti eljárásban meg kellett volna hallgatni a gondnokoltat is, ráadásul a tartási szerződés megszűnik a gondnokolt halálával, így a kérelem egyébként is oka fogottá vált. Az egyik indítványozó keresete alapján eljáró Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.28.209/2015/4. számú, 2016. február 25. napján kelt ítéletével a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte. A bíróság érvelése szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény rendelkezései alapján a tartási szerződés érvényesen létrejött, a gyámhatóság jóváhagyása nem az érvényesség, hanem a hatályosság feltétele, a jóváhagyással pedig a szerződés a létrejöttének időpontjára visszamenőleges hatállyal válik hatályossá. Ennek megfelelően a gondnokolt halála nem tette oka fogottá az eljárást és a gondnokolt halála önmagában még nem adott jogi indokot a kérelem elutasítására.
- [5] 1.3. A megismételt eljárásban a Pest Megyei Kormányhivatal Nagykáta Járási Hivatala PE-10/GYAM/1101-11/2016. számú, 2016. június 15. napján kelt határozatával a jognyilatkozat jóváhagyása iránti kérelmet ismételten elutasította. A hatóság érvelése szerint a jognyilatkozat jóváhagyása iránti eljárásban a gondnokoltat meg kell hallgatni, azonban „a Gyámhivatalnak nem állt módjában a néhai gondnokoltat meghallgatni az eljárás folyamán.” A határozat szerint a tartási szerződés megkötése előtt történt gyámhivatali meghallgatás nem

vehető figyelembe, mert az a meghallgatás még csak arra vonatkozott, hogy a felek tartási szerződést kívánnak kötni egymással, de a szerződést csak a meghallgatást követően kötötték meg. Az indítványozók fellebbezése nyomán (mely eljárásban az elsőfokú hatóság több, mint hat hónapon keresztül nem intézkedett a fellebbezés Pest Megyei Kormányhivatalhoz történő felterjesztéséről, ami miatt az indítványozók az Emberi Erőforrások Minisztériuma mint felügyeleti szerv eljárását is kezdeményezték) másodfokon eljáró Pest Megyei Kormányhivatal 2017. november 13. napján kelt PE/GYAM/490-9/2017. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, és az eljárást megszüntette. A másodfokú hatóság kiegészítő bizonyítást rendelt el, melynek keretében meghallgatta a hivatásos gondnokot, aki úgy nyilatkozott, hogy valójában nem is állt a gondnokolt érdekében a tartási szerződés megkötése, és ő mint gondnok immáron nem kíván kérelmet benyújtani a tartási szerződés gyámhatósági jóváhagyása iránt, ügyféli kérelem hiányában pedig az eljárás folytatására okot adó körülmény sem áll fenn. Az indítványozók kereseti kérelme alapján eljáró Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.159/2018/8. számú, 2018. június 19. napján kelt ítéletével a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően ismételten hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte. Az ítélet szerint a hivatásos gondnokot az elsőfokú közigazgatási szerv éppen a gondnokolt halála miatt 2014. július 30. napjával a PE-10C/GYAM/949-18/2014. számú határozatával a gondnoki tisztségéből felmentette, a gondnoki tisztségéből felmentett korábbi gondnok pedig a felmentését követően három évvel már nem vonhatja vissza a korábban gondnokként megtett nyilatkozatát. A bíróság megállapította, hogy a tartási szerződés megkötésével mind a gondnokolt, mind pedig a gondnok meghatalmazták az eljáró ügyvédet arra, hogy őket a szerződéssel kapcsolatos gyámhatósági eljárásban képviselje, és ott helyettük jognyilatkozatot tegyen.

- [6] A Pest Megyei Kormányhivatal felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Kfv.III.38.132/2018/5. számú végzésével a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, tekintettel arra, hogy a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak nem peres, hanem nemperes eljárásban kellett volna határoznia. A Kúria végzése az ügy érdemére vonatkozóan megállapítást nem tartalmazott.
- [7] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Kúria végzésének megfelelően megismételt eljárásban (az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásokra tekintettel) egyszerűsített közigazgatási perben, tárgyaláson kívül meghozott 12.K.28.578/2019/2. számú, 2019. november 25. napján kelt ítéletével a Pest Megyei Kormányhivatal határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően ismételten hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte. Az ítélet megállapítása szerint a Pest Megyei Kormányhivatal döntését valamennyi rendelkezésre álló iratanyag és a felek nyilatkozatának teljes figyelmen kívül hagyásával, egyedül a korábbi gondnok három évvel a gondnoki tisztségéből történt felmentését követően tett nyilatkozatára alapozta. A Pest Megyei Kormányhivatal ismételt felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kúria Kfv.III.37.092/2020/2. számú, 2020. február 11. napján kelt végzésével megtagadta.
- [8] 1.4. A harmadszori eljárásban a Pest Megyei Kormányhivatal Nagykáta Járási Hivatala PE-10/GYAM/00010-4/2020. számú, 2020. április 22. napján kelt végzésével a jognyilatkozat jóváhagyása iránti kérelmet visszautasította. A végzés arra a következtetésre jutott, hogy amikor a képviseletet ellátó ügyvéd a tartási szerződést benyújtotta utólagos jóváhagyásra a gyámhivatalhoz, a gondnokolt már elhunyt, amivel az eljáró ügyvéd képviseleti jogosultsága is megszűnt. Az indítványozók fellebbezése nyomán másodfokon eljáró Pest Megyei Kormányhivatal PE/GYAM/528-6/2020. számú, 2020. augusztusi (a pontos naptári nap megjelölése nélküli) végzésével az elsőfokú végzést eltérő indokolással helyben hagyta. A másodfokú végzés kiemelte, hogy az ügyvédi törvény rendelkezései alapján az ügyvéd képviseleti joga megszűnik a megbízó halálával [a kérelem előterjesztésekor hatályos, az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 24. § (5) bekezdés b) pontja alapján], jelen esetben pedig nem csupán a kérelem benyújtásának időpontja, de még a kérelem kelte is a gondnokolt halálát követő időpontra esett.
- [9] Az indítványozók kereseti kérelme alapján eljáró Budapest Környéki Törvényszék 105.K.703.279/2020/15. számú ítéletével az indítványozók keresetét elutasította. A bíróság ítéletében kiemelte, hogy a hatályon kívül helyezéssel az alperes hatóság valamennyi eljárási cselekménye hatálytalanná válik, azaz az eljárás egészének megismétlése szükséges, melynek keretében az alperes hatóságot ismételten terheli az eljárás lefolytatását képező akadályok vizsgálatának kötelezettsége is (Indokolás [23]). A bíróság osztotta a Pest Megyei Kormányhivatal határozatának azon megállapítását, hogy a gondnokolt halálával megszűnik a jogképessége, az eljáró ügyvédnek pedig megszűnik a megbízása, így a kérelem benyújtásának időpontjában az eljáró ügyvéd a néhai

gondnokolt képviseletében már nem volt jogosult eljárni (Indokolás [25]). A bíróság kiemelte, hogy az első- és másodfokú hatóság nem tértek el a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megelőző ítéletében foglaltaktól, mert az alperes hatóság ebben az esetben már nem a tartási szerződés jóváhagyását tagadta meg (mint a korábbi eljárások során), hanem az arra irányuló kérelmet utasította vissza érdemi vizsgálat nélkül (Indokolás [27]). Az indítványozók felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kúria Kfv.VI.38.219/2021/2. számú, 2022. január 27. napján kelt végzésével megtagadta.

- [10] 1.5. Az indítványozók ezt követően terjesztették elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszukat, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.38.219/2021/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, a Budapest Környéki Törvényszék 105.K.703.279/2020/15. számú ítéletére, a Pest Megyei Kormányhivatal PE/GYAM/528-6/2020. számú végzésére és a Pest Megyei Kormányhivatal Nagykáta Járási Hivatala PE-10/GYAM/00010-4/2020. számú végzésére is kiterjedő hatállyal. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírói döntések, illetőleg hatósági végzések sértik az Alaptörvény II. cikkét, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (7) bekezdését, az alábbiak szerint.
- [11] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, illetőleg XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárásból való jog sérelmét okozta az alkotmányjogi panasz szerint, hogy a közigazgatási hatóságok az összesen három eljárásban három különböző jogi érvelésre alapították döntésüket, ráadásul a hatóságok a megismételt eljárások során nem vették figyelembe a jogerős bírósági ítéletek rendelkezéseit sem. Azáltal pedig, hogy ezek az eljárások összesen több, mint hét éven át zajlottak, az indítványozók észszerű időn belüli eljárásához fűződő alapjoga is sérült.
- [12] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmeként értékeli az alkotmányjogi panasz, hogy a Kúria nem fogadta be az indítványozók felülvizsgálati kérelmét, valamint hogy a Budapest Környéki Törvényszék ítéletében úgy tekintette, hogy a megelőző bírósági eljárás során a bíróság nem adott iránymutatást az ügy mikénti eldöntésére vonatkozóan a közigazgatási hatóságok számára, jóllehet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 97. § (4) bekezdése értelmében a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban köti az eljáró közigazgatási szerveket. A Kp. 97. § (4) bekezdésének megsértése pedig már önmagában is elegendő lett volna a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával szemben támasztott követelmények teljesítéséhez.
- [13] Az Alaptörvény II. cikkének sérelmét az alkotmányjogi panasz azért állítja, mert azáltal, hogy a közigazgatási hatóságok és a bíróságok figyelmen kívül hagyták a gondnokolt és az indítványozók szerződéses akaratát, a szerződési szabadság, mint önrendelkezési jog megsértése pedig az emberi méltósághoz való jog sérelmét eredményezi.
- [14] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [15] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozók jogi képviselője a Kúria végzését 2022. február 22. napján vette át, melyhez képest az alkotmányjogi panasz határidőben, 2022. április 22. napján került előterjesztésre. Az indítványozók jogosultnak és érintettnek is tekinthetők, mivel saját egyedi ügyükkel összefüggésben terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat. Az alkotmányjogi panaszban felhívott alaptörvényi rendelkezések az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogokat tartalmaznak.
- [16] 2.2. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – egyéb feltételek megléte esetén – abban az esetben fogadja be, amennyiben az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az *e)* pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, illetőleg bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban az Alaptörvény II. cikkének sérelmét a szerződési szabadság sérelmére tekintettel állították. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a szerződési szabadság sérelme nem az Alaptörvény II. cikkével, hanem adott egyedi esetben az M) cikk (2) bekezdésével, illetőleg a XIII. cikk (1) bekezdésével hozható kapcsolatba {lásd például: 3271/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [11]}, melyre

tekintettel az Alaptörvény II. cikke és az alkotmányjogi panaszban megjelölt, a szerződési szabadság sérelmét állító indítványi elem között alkotmányjogilag értékelhető összefüggés nem állapítható meg. Az Alkotmánybíróság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz ezen elemeiben nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontja szerinti követelményét. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor azt is megjegyzi, hogy (miként arra a Pest Megyei Kormányhivatal Nagykáta Járási Hivatala is utalt a PE-10/GYAM/00010-4/2020. számú végzésében) a tartási szerződés utólagos jóváhagyása jogszabály alapján a gyámhatóság mérlegelési jogkörben hozott döntése, mely jóváhagyás a tartási szerződés hatályosságának feltétele. Ennek megfelelően a jóváhagyás anyagi jogi vagy eljárásjogi okból történő elmaradása még nem eredményezheti a felek szerződési szabadságának sérelmét.

- [17] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben a határozott kérelem követelményét teljesíti.
- [18] 2.3. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint e befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [19] Az alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, tekintettel arra, hogy az indítványban megjelölt, a tisztességes hatósági eljárással, tisztességes bírósági eljárással és jogorvoslathoz való joggal kapcsolatos alkotmányossági problémák mindegyikét vizsgálta már az Alkotmánybíróság a korábbiakban. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróságnak azt kellett értékelnie, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kétely megállapítható-e.
- [20] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {legutóbb például: 3291/2022. (VI. 10.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ennek megfelelően nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe annak értékelése, hogy az eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok az egyes eljárások során milyen jogi érvek alapján hozták meg döntésüket, és hogy az egyes eljárásokban megjelenő jogi érvek egymáshoz képest azonosak-e, illetőleg helytállóak-e. Az Alkotmánybíróság hatásköre kizárólag a támadott döntések Alaptörvénnyel való összhangjának (és nem pedig az egyes döntések egymással való összhangjának) vizsgálatára terjedhet ki, az Alkotmánybíróság pedig jelen eljárásában (az Abtv. rendelkezéseinek megfelelően) csak a Kúria Kfv.VI.38.219/2021/2. számú végzésének (illetőleg azon keresztül a Budapest Környéki Törvényszék 105.K.703.279/2020/15. számú ítéletének) az alaptörvény-ellenességét vizsgálhatta, a megelőző eljárásokban született döntéseket nem. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor arra is utal, hogy a Budapest Környéki Törvényszék ítéletében kifejezetten rögzítette, hogy az alperest terhelte az eljárás lefolytatását képező akadályok vizsgálatának kötelezettsége is (Budapest Környéki Törvényszék ítélete, Indokolás [23]), a megelőző eljárásban született ítélet pedig kizárólag ténymegállapításokat tartalmazott, jogi következtetéseket nem (Budapest Környéki Törvényszék ítélete, Indokolás [18]), mely vonatkozásban a Kp. 97. § (4) bekezdése a Budapest Környéki Törvényszék következtetése szerint nem sérült. Annak megítélése pedig, hogy az eljáró bíróságok eljárásuk során megsértették-e valamely törvény rendelkezéseit, (az indítványozók állításának esetleges helyessége esetén), egyébként is csak törvénysértést, és nem pedig alaptörvény-sértést eredményezne, az állított törvénysértések vizsgálata pedig az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik.
- [21] Az alkotmányjogi panaszra okot adó eljárás elhúzódására vonatkozó indítványozói érveléssel összefüggésben pedig az Alkotmánybíróság rámutat, hogy következetes gyakorlata szerint az eljárás elhúzódása miatt bekövetkezett esetleges jogsérelem az Alkotmánybíróság eljárásában nem orvosolható, ugyanis az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre arra, hogy egy adott bírósági eljárás jelentős elhúzódásából eredő következményeket enyhítse {legutóbb például: 3321/2022. (VI. 30.) AB végzés, Indokolás [25]}. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően nem vizsgálta az indítványozók eljárás elhúzódásával kapcsolatos érvelését.

- [22] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog állított sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlatának megfelelően a jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik és nem terjed ki a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra {legutóbb például: 3309/2022. (VI. 24.) AB végzés, Indokolás [38]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog annak biztosítását követeli meg, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosításra kerüljön a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége, oly módon, hogy a jogorvoslati fórum ténylegesen képes legyen a jogsérelem orvoslására {lásd például: 3101/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [31]}. Jelen esetben az indítványozók élhettek és kétséget kizáróan éltek is a jogorvoslathoz való jogukkal, az ügyben eljáró bíróságok számára pedig a jogszabályi környezetet biztosított az indítványozók számára kedvező döntés meghozatalára. Önmagában az a tény, hogy az eljáró bíróságok az indítványozók jogi érvelését nem osztják, nem veti fel a jogorvoslathoz való jog sérelmét, tekintettel arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből nem vezethető le arra vonatkozó alaptörvényi előírás, hogy a jogorvoslati kérelem az indítványozók számára pozitívan kerüljön elbírálásra {lásd például: 5/2022. (IV. 14.) AB határozat, Indokolás [56]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság mindezek miatt arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [24] 3. Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján tehát arra a megállapításra jutott, hogy az nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadási feltételek egyikét sem, és ekként nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek. Ezért az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. január 24.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1173/2022.

